

पुराकथा की पुरा प्राचीन कथा । इतिहासे भाग-
२ १२ ४६

पुराकल्प उ० पुरा प्ररायः कल्पः । मासीने कल्पे मनुः ६।
२२७० । “स्तुतिर्निन्दःपुराकतिपुराकल्पः” इत्यर्थात् ।
नो० १ ६० लक्ते २२७० वादमेदे । कथवादन्ये १६६ पृ०
७६० इत्यमृ ।

पुराकृतं त्विदं पुरा पूर्वं कृतम् । पूर्वकृते इह जन्तुनि
जन्मान्तरे कृते पापपुण्यदौ "अत्रात्रे दर्शनं विध्यो-
र्हीनं पथं पुराकृतम्" स्मृतिः । प्रारब्धकर्मकान्तु
भोगादेव ज्ञेयो न तेषां केनापि नाश्यतेति सिद्धान्तः ।

पुराणं त्रि० पुरा गच्छति नमः—इ० । पूर्वगात्रिणि तमः जगा-
 दा० चतुरर्थी० कश् । पौराणीय तत्सन्निकृष्टदेशादौ त्रि०
 पुराणं आस्थाने कण्डादेशात्तत्रिणत्वात् षक् पर० षक्
 सेट् । पुराण्यति अपुराण्यीत् ।

पुराणं वि० पुरा भवः क्षु नि० तट् न, पुरा नीयते नी ड
वा पूर्व० चत्वम् । १ पुरा भवे "सर्गश्च प्रतिस्मर्गश्च वंशोदन्त-
नारायणश्च । वंशास्तु स्मरितश्चैव पुराणं पञ्चब्रह्मणम्"
इत्युक्तञ्च जडे व्यासादिपण्थीते श्यामभेदे न० ।

तत्र त्रिविधं महापुराणोपपुराणभेदात् तत्र उपपुराण-
मध्ये तद्भेदादिकृत्तं महापुराणं च दशलक्षणम्
“सर्वोऽस्याय विषयस्ततो रक्षान्तराणि च । वंशो-
पवाहचरितं संस्था हेतुरपान्नयः । दधभिरुज्ज्वलयुक्तं
इराणं तद्विदो विदुः । जेषित् पक्षविधं मनुजम् । भव-
दस्यव्यवस्थया । नव्याकृतगुणयोभानुमहत्स्विद्वतोऽहम् ।

भूतलक्ष्मीन्द्रियाणां मयवः सर्ग उच्यते । पुरुषात-
 म्यहोताभासेतेषां वाचनानयः । विवर्गोऽयं समाहारो
 बीजाद्वीलं चराचरम् । दृष्टिभूतानि भूतानि चराणां
 मचराणि च । कृता स्वेन कृष्णं त्वत्तु कामाज्ञोदनवापि
 यः । रणाऽप्युतावतारेहा विद्यसातुयुगे युगे । तिर्यङ्-
 मूर्त्तं चिदेष्टुम इत्यन्ते यैस्त्वयोद्विषः । मन्त्रन्तरं मनुर्देवा
 मनुजानाः सुरेश्वराः । क्षययोऽंशावताराश्च चरेः षड्-
 विधमुच्यते । रात्रां ब्रह्मणस्कृतीनां वंशसूक्तिकोऽ-
 न्यत्रः वंशाक्षरितं तेषां दृष्टं वंशधराच ये । नैमि-
 श्विषः प्राकृतिको नित्यः स्वात्मनिको जयः । संसृति-
 कविभिः प्रोक्तस्तद्विज्ञैश्च सभागतः । हेतुजीवोऽस्य सर्गा-
 देरविद्याधर्मकारकः । यं चानुमयिनं प्राङ्मर्यादत-
 त्तापरे । स्वतिरेकान्यथौ वक्ष्ये जायन्तस्त्रमुपनिषु ।
 साधामग्रेषु तदुक्तं लोकोद्विज्जपान्वयः । पदार्थेषु

तथा ह्यं तन्नामं कथं नामसु । बीजादिपञ्चतानाम्
 क्षास्वामु युतासु तन्भागः ॥ २॥ ७५० ॥ तन्नाद्यादयविधम् ।
 विष्णुपुराणे तन्नेदा उक्ता यथा

“कृतादयः पुराणानि पुराणज्ञाः प्रपश्यते । ब्राह्मणं पाश्च
वैष्णवं शैवं भागवतं तथा । तथान्यद्भारतीयञ्च सांकी-
र्येयञ्च सप्तमञ्च । तथान्येयमष्टमञ्चैव भविष्यत् नवमं पुरा-

‘तम् । दशम ब्रह्मवैवर्त्त’ लैङ्गमेकादशं कृतम् । वा-
राहं हादशञ्चैव स्कान्दञ्चैव तयोदशम् । ‘सहस्रं’
‘वापनञ्च कौर्म’ पञ्चदशं कृतम् । मातृलक्ष्म मातृलक्ष्मैव
‘ब्रह्माण्डञ्च ततःपरम्’ । हेमाद्रिः प्र. उक्तं तेषां
‘लोकसंख्यादि तत्तत्पुराणग्रन्थे दशप्रम् । तेषां तामस-
त्वादिभेदाः पञ्चषु उत्तरखण्डे ४१२० दर्शिता यथा

“मातस्यं कौमं तथा जैङ्गं गैयं खान्दं तथैव च ।
 आग्नेयञ्च पठेतामि तामसानि निबोधत ।” “वैष्णवं
 नारदीयञ्च तथा सामवतं शुभम् । गारुडञ्च तथा याज्ञं
 वाराहं शुभदर्शनम् । सात्त्विकानि पुराणानि विज्ञे-
 यानि शुभानि वै ।” “ब्रह्माण्डं ब्रह्मवैवर्तं भार्गवञ्च यं
 तथैव च । भविष्यं यासनं ब्राह्मं राजसानि निबोधत ।
 सात्त्विका सोऽहं देवि ! निवाणप्राप्तिहेतवः” । अशीति
 वराटकमिति १२पद्ये १२काश्यापद्ये च पुनः १० गच्छरत्ना ० ।

पुराणम् पु० पुराणैः गीयते नै-वर्त्यं क, पुराणं गायति
नै-क वा । त्रिअपि परात्मनि हेमच० २ पुराणगायको त्रि० ।
पुराणपुरुष पु० पुराणैरुपस्तुत्यः पुरुषः शाक० त० कर्म० वा ।
। विष्णो २ दशै चरुणे च त्रिका० ।

पुराणान्तं पु० पुराणान् पुरातनान् अन्वयति अन्त+शिव्-
 क्त्वा ण्यङ् ५५००० । १यमे हेमकरः । ६०० । २पुराणशेमे च
 पुरातनं लि० पुराभवः पुरा+भू-ठट् च । १पुराभवे अमरः
 क्षियां जीप् । २विष्णौ पु० “ज्ञानगम्यः पुरातनः”
 विष्णु ६०० । “कालेनापरिच्छिन्नत्वात् पुराऽपि भवतीति
 पुरातनः” भा० । [दिङ्मादिभे जीभे पुरञ्जनशब्दे ऽथराप्

पुराधिप उ० इत० । नगराधिपे । पुराध्यक्षादयोऽप्यत्र ।
पुरायोगिनि उ० पुरा प्राचीना योगिरक्ष महादेवे । “पुरा-
योगिर्ब्रह्मणि च अभिया सुदितो भवः” भा० व० १८५ अ० ।

पुनरादाति ३० इत० । त्रिपुरभेदके शिने पुनारिभटतबोऽपि
पुनार्धविस्तार ३० परा प्राग्वर्त्ती चर्द्धविस्तारोऽस्य ।
१ खेटके २४ अक्षभेदे हेमच० ।

पुरावतो स्त्री नदीभेदे भा०भी० २४० !
पुरावस्तु ५० पुरा पूर्व यस्तुः । यस्तुनेदायजाते भीष्म लिङ्गा०